

Nadal, llums i ombres

Compro, aleshores existeixo. La síndrome consumista és perversa: velocitat, excés i deixalles. Rousseau diria que s'ha d'obligar els humans a ser generosos en sentiments (i regals)...per uns dies. ¿Treva nadalenca en la competitivitat? Tot déu fa el paperot mentre renega "sotto voce". Representem un espectacle efectista amb traca de llums urbanes que il·luminen una confusa escena farcida d'objectes on som actors i espectadors al dictat d'una directora totalitària: la publicitat. Al film "Estafadores", l'empresari Ed Harris motiva els seus venedors: "Què recordeu dels Naldals? Recordeu el moment que el vostre germà desembolicava aquell preciós regal que li oferíeu. Aquesta suprema emoció de donar us feia sentir felicitat. Doncs això és rica. Però per comprar regals cal tenir èxit econòmic. Un jove que no hagi aconseguit l'èxit professional en aquests temps, no és més que un

perdedor crònic". Però la mitomania de l'esperança il·lumina les ombres del solstici d'hivern. En aquest punt de la tragicomèdia humana, les religions inventen Osiris, Dionisos, Cristos, Mahomes que triomfen sobre les tenebres. Les arts també han parit mites. Un 25 de desembre naixia Humphrey Bogart. I Ava Gardner. Tampoc no m'estranyaria que segons apliquéssim un calenda-

*Un 25 de desembre
naixia Humphrey
Bogart, i desapareixia
Charles Chaplin...*

ri, el julià, el gregorià o el ptolomeic, Shakespeare no hagués nascut tal dia com avui. I Cleopatra, mite de la dona seductora. Mentrestant, altres desapareixien un 25 de desembre: Charles Chaplin, Dean Martin, Joan Miró, Francesc Macià... Ombres i llums. Salut!